

Hana, naša junakinja



Autor: Ali Asghar Seidabadi
Prijevod s perzijskog: Bijan Allaei

Ilustrator: Ghazaleh Seidabadi
lektura i prilagodba: Dijana Merey Sarajlija

Hana, naša junakinja

Hana, naša junakinja

Autor: Ali Asghar Seidabadi

Savjetnik: Dr. Hossein Kermanpour

Ilustrator: Ghazaleh Seidabadi

Prijevod s perzijskog: Bijan Allaei




lektura i prilagodba: Dijana Merey Sarajlija

Umjetnička voditeljica i grafička dizajnerica: Elahe Javanmard

Godina 2020

Objavlivanje ove knjige na bilo koji jezik, u bilo kojem obliku i bilo gdje, slobodno je.



 asedabadi
 Seidabadii
 aliseidabadi

Autor: Ali Asghar Seidabadi
Prijevod s perzijskog: Bijan Allaei

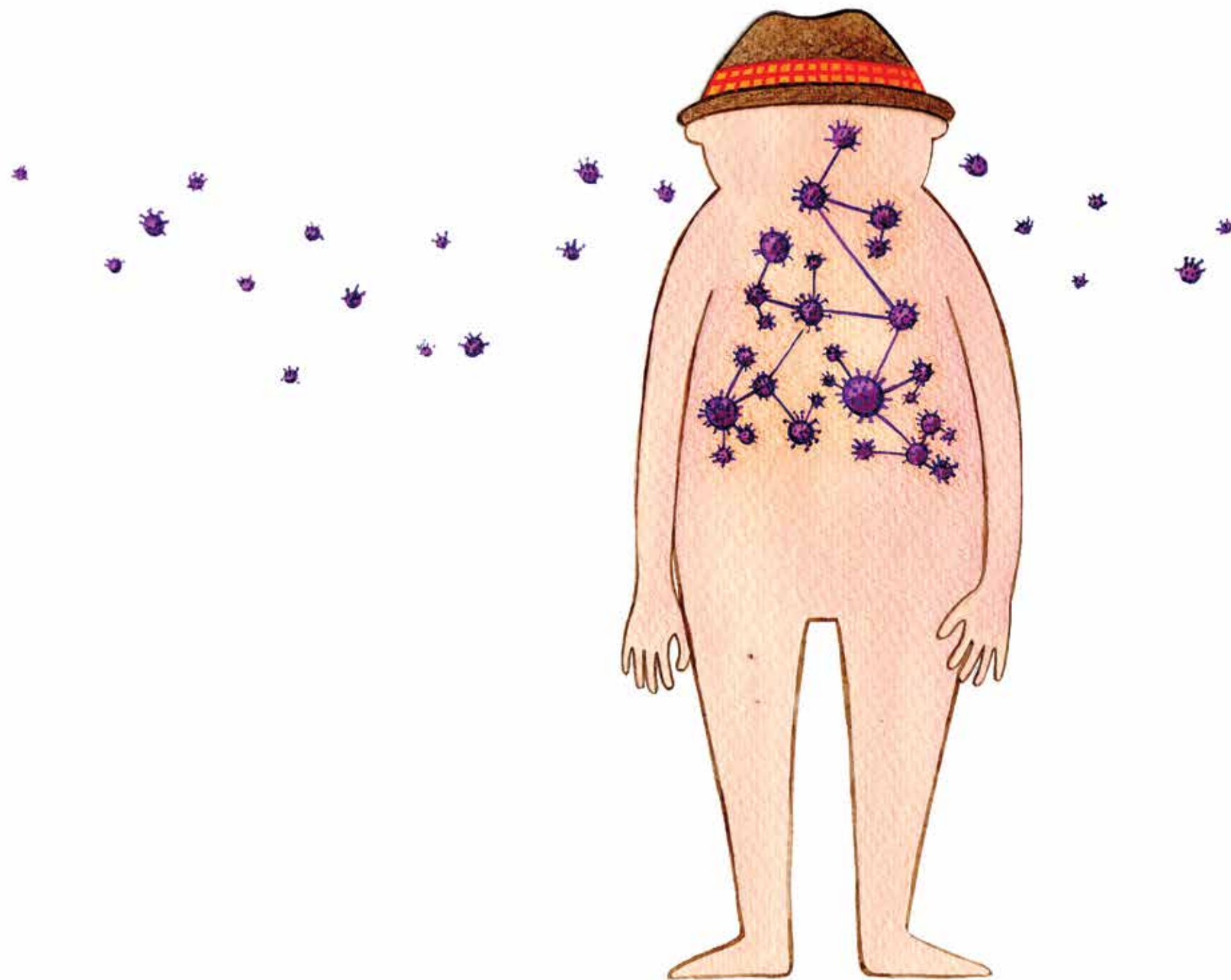
Ilustrator: Ghazaleh Seidabadi
lektura i prilagodba: Dijana Merey Sarajlija

Ujak Bahman imao je puno malih nećakinja i nećaka, koji su ga jako voljeli. I on je volio njih. No, puno je putovao, pa su se najčešće družili videopozivom.



Nedavno se ujak Bahman vratio s jednog dužeg putovanja. Jedva je čekao vidjeti svu djecu i odmah ih je sve pozvao k sebi. Silno se veselio susretu s njima i radosno se pripremao za njihov dolazak.

Ali nije znao da se na putovanju njegovom tijelu dogodilo nešto jako opasno! U njega je ušla skupina opasnih virusa i u njemu stvorila još puno takvih potpuno istih virusa!



Nije se baš dobro osjećao. Ipak, nastavio je pripremati doček za djecu, misleći da je samo malo umoran od puta. Nakon što je slatkiše stavio u zdjelu, opipao je čelo. Bilo je vruće! No, s nestrpljenjem je očekivao svoje male goste i bio siguran da će mu, čim oni dođu, biti bolje. „Sigurno ćemo se odlično zabavljati, pa ću zaboraviti i na slabinu i na vrućinu.“ – pomisli.

U tim ga je mislima prekinulo zvono na vratima. Njegova prva gošća bila je Hana, a on je jako volio Hanu! Pojurio je otvoriti joj vrata, ali se iznenadio kad ju je ugledao. Hana je nosila masku i rukavice! Ujak se nasmiješi i priđe joj je kako bi je zagrlio. Ali se Hana, koja je inače uvijek skakala u ujakovo naručje, odmakne i reče: „Dragi ujače, pronađen je opasan virus iz daleke zemlje! Moramo biti jako oprezni!“ Ujak se ponovo nasmiješi i reče: „Kakve veze to ima s nama?“ Zatim na trenutak zastane i doda: „Ali, u pravu si! Nije loše biti oprezan!“



Mali su gosti dolazili jedan za drugim. Bili su sretni kad su vidjeli ujaka Bahmana i glasno se veselili. Ali ujak nije zagrlio niti jednog od njih. Pokazao je prema Hani i rekao: „Prema Haninoj uputi, danas se nećemo niti grliti, niti ljubiti!“

Za to vrijeme, opasna vojska virusa u ujakovom tijelu nije mirno sjedila. Napadala mu je dišni sustav i vrebala priliku da iz njega iskoči i uđe u tijela njegovih malih gostiju.

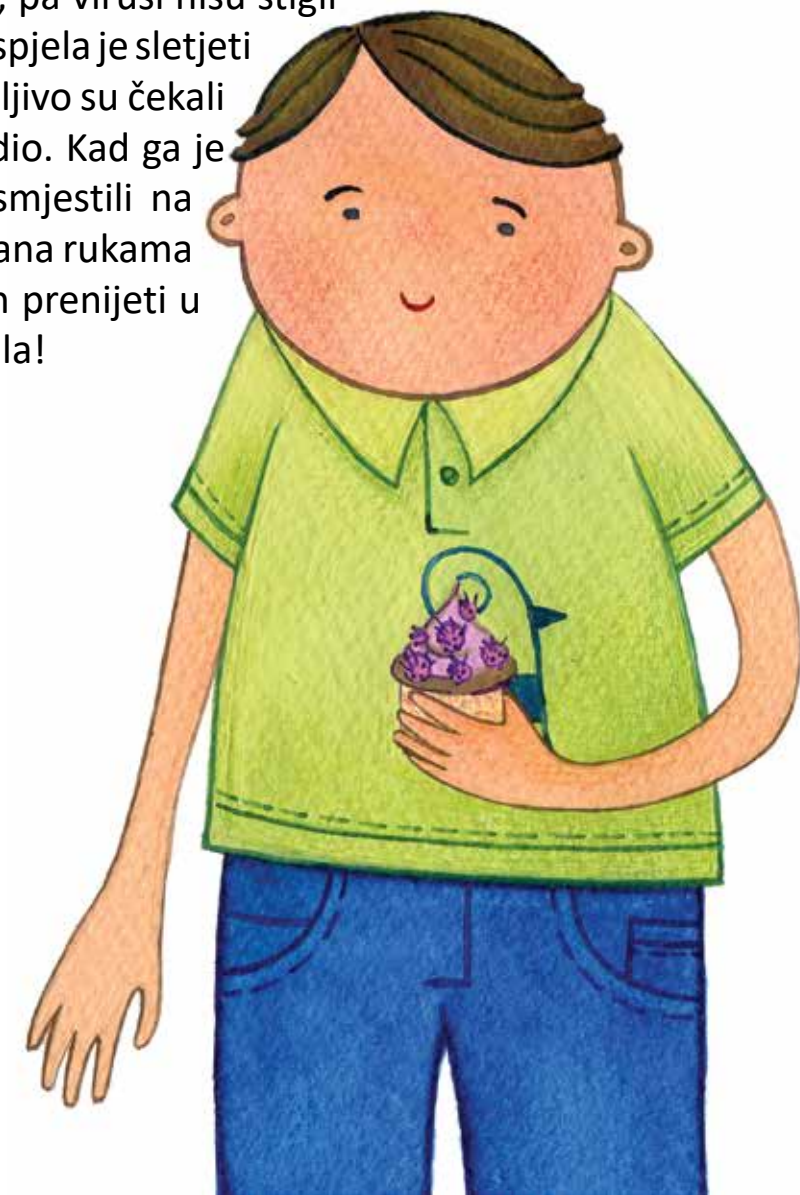
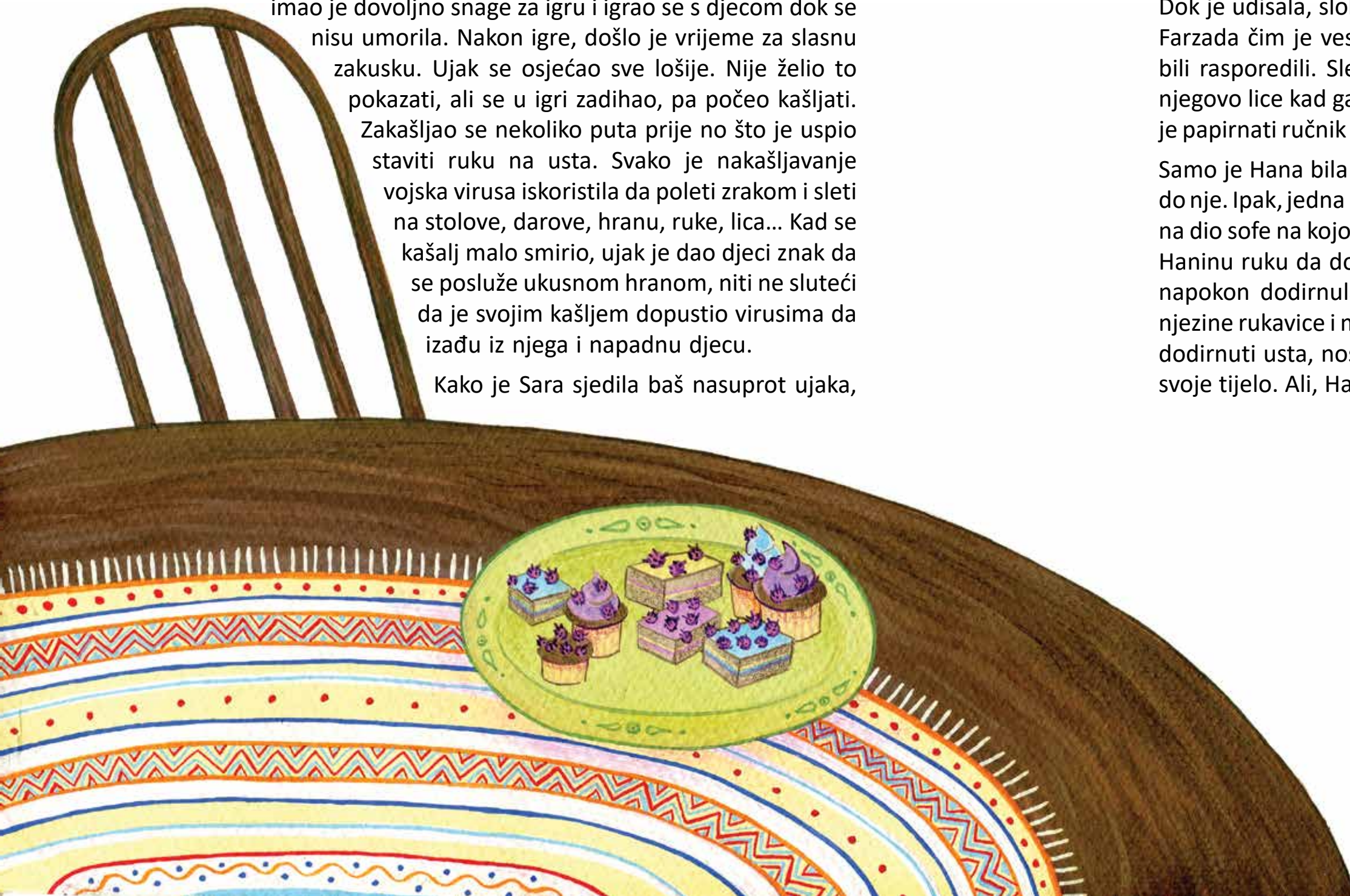


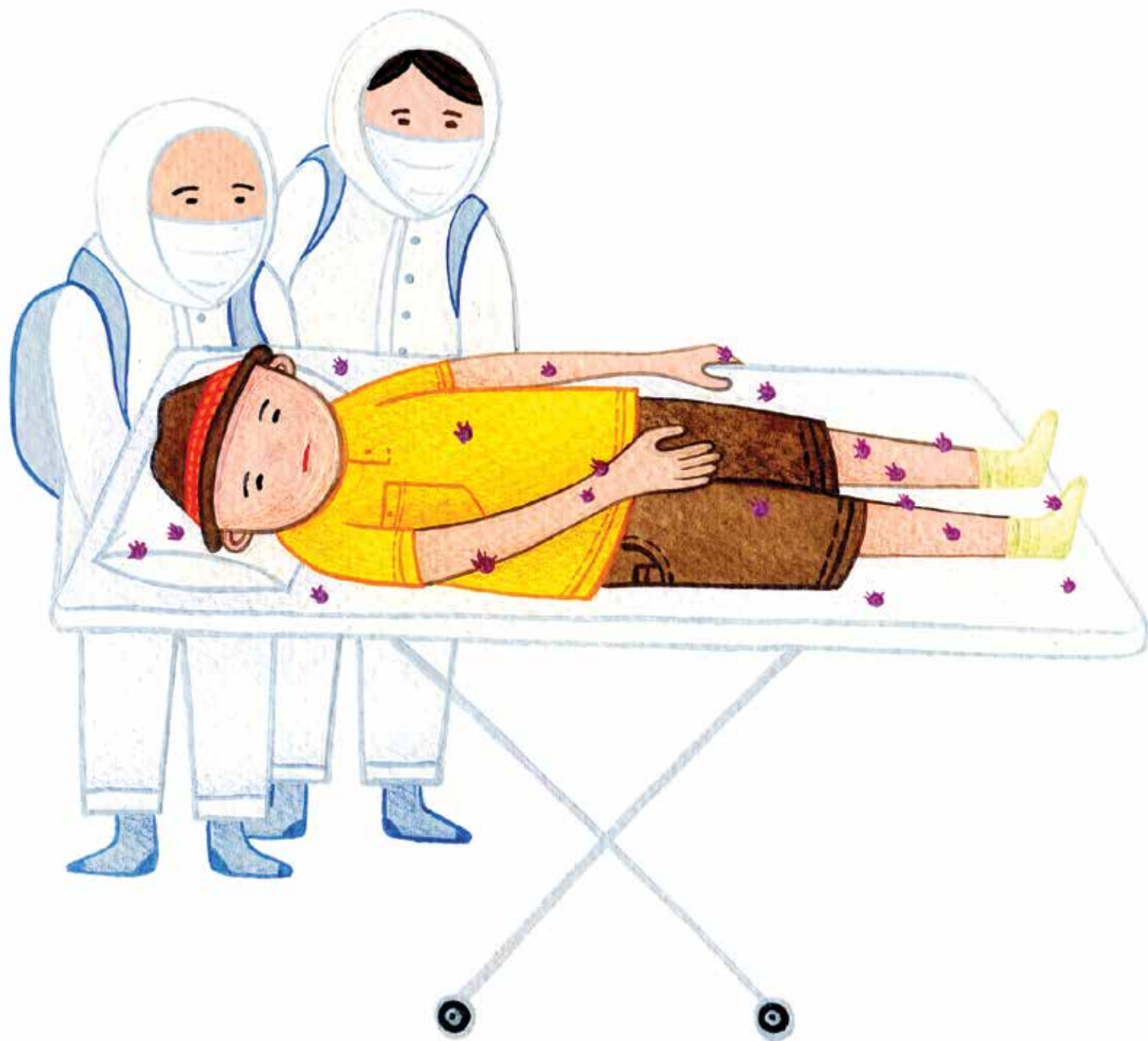
Ujak Bahman znao je puno zabavnih igara. Iako se osjećao loše, imao je dovoljno snage za igru i igrao se s djecom dok se nisu umorila. Nakon igre, došlo je vrijeme za slasnu zakusku. Ujak se osjećao sve lošije. Nije želio to pokazati, ali se u igri zadihao, pa počeo kašljati. Zakašljao se nekoliko puta prije no što je uspio staviti ruku na usta. Svako je nakašljavanje vojska virusa iskoristila da poleti zrakom i sleti na stolove, darove, hranu, ruke, lica... Kad se kašalj malo smirio, ujak je dao djeci znak da se posluže ukusnom hranom, niti ne sluteći da je svojim kašljem dopustio virusima da izađu iz njega i napadnu djecu.

Kako je Sara sjedila baš nasuprot ujaka,

njezino je lice bilo već prepuno malih nevidljivih opasnih vojnika. Dok je udisala, slobodno su ulazili u njezino tijelo! Ušli su i u tijelo Farzada čim je veselo zagrizao ukusni kolačić po kojem su se već bili rasporedili. Sletjeli su i na ruke Homana, pa se preselili i na njegovo lice kad ga je počeo šušati. Kraj Homana je sjedila Anita. Uzela je papirnati ručnik sa kojeg su također vrebali. Obrisala je njime oči.

Samo je Hana bila daleko od svih, pa virusi nisu stigli do nje. Ipak, jedna mala skupina uspjela je sletjeti na dio sofe na kojoj je sjedila. Strpljivo su čekali Haninu ruku da dotakne baš taj dio. Kad ga je napokon dodirnula, brzo su se smjestili na njezine rukavice i mislili kako će Hana rukama dodirnuti usta, nos ili oči i tako ih prenijeti u svoje tijelo. Ali, Hana to nije učinila!





Ujakovo stanje sve više se pogoršavalo. Djeca su se jako zabrinula. Prvo su nazvala roditelje, a zatim pozvala liječnika. Liječnik je došao jako čudno odjeven - imao je masku i haljinu kakvu djeca nikad prije nisu vidjela! Pregledao je ujaka i rekao: „Čini mi se da ima COVID 19!“

Ujaka su odveli u bolnicu. Liječnik je ozbiljno razgovarao s roditeljima, dok su ih djeca tužno promatrala. Svi su bili jako uznemireni! Prema uputama liječnika, svaka se obitelj vratila svojoj kući, gdje su od tada živjeli u karanteni. Ako bi se osjećali loše i stanje im se pogoršavalo, morali bi i oni ići u bolnicu!

I Hana se vratila kući. Virusima na njezinim rukavicama već je dosadilo čekanje! Nisu niti dočekali što su željeli, jer je Hana već na ulazu u kuću skinula rukavice i stavila ih u vrećicu koju je pažljivo zatvorila i bacila u smeće. Također je skinula odjeću i spremila je u drugu vrećicu. Tek je tada ušla u kuću. Na taj je način većina opasnih virusa bila zarobljena u vrećice. Ali na Haninim je rukama preostalo još nekoliko virusa, koji su samo čekali da kroz nos, usta ili oči napadnu njezino tijelo. No, nisu uspjeli, jer je poslušala majku koja joj je pokazala umivaonik, gdje je Hana dugo i pažljivo prala ruke sapunom i vodom. Voda je odnijela par preostalih virusa, i Hanine su ruke bile opet potpuno čiste!

Ujak Bahman bio je dva tjedna u bolnici. Sva su se djeca također razboljela! Neka su se liječila kod kuće, a neka morala otići u bolnicu! Jedino je Hana uspjela spriječiti viruse da uđu u njezino tijelo!

Jednog dana, kad je Hani već dosadio boravak u kući, zazvonio je telefon. Javila se njezina majka. Uskliknula je i odmah pozvala Hanu, koju je iz telefona razveselio umorni glas ujaka Bahmana! Zdravlje mu se napokon poboljšalo te se vratio kući. Dugo su razgovarali: ujak je pričao o bolesti, a Hana o boravku u kući. Na kraju razgovora, ujak reče: „Hana, ti si naša junakinja! Volio bih da smo ostala djeca i ja te večeri bili pažljiviji!“

Sada su svi dobro. Ne izlaze iz kuće, ali svaki dan međusobno razgovaraju. Svakodnevno se javljaju i ujaku Bahmanu. Šalju si fotografije i videozapise. Ponekad im dosadi biti razdvojeni i počnu razmišljati o pravom druženju i zabavi. Ali se odmah sjetite bolesti i bolnice, pa radije ostanu kod kuće. Na taj način štite sebe i svoje najdraže od ove opake bolesti!





Hana, naša junakinja je jednostavna priča o našoj djeci tijekom epidemije novog koronavirusa. Uči nas kako u vrijeme opasne zaraze voditi brigu o sebi i drugima.

Ova je knjiga naš *Nowruz* – novogodišnji dar malim čitateljima diljem svijeta. Nastala je prvenstveno kao rezultat dobrovoljne suradnje nas dvoje: autora i ilustratora knjige u danima kućne karantene. Ali njezino nastajanje ne bi bilo moguće bez suradnje drugih:

Dr. Hosseina Kermanpoura, ravnatelja hitnog odjela bolnice u Sinu, koji se i sam zarazio koronavirusom i oporavio se,

gospođe Elahe Javanmard kojoj dugujemo dizajn i umjetničko oblikovanje knjige

i prevoditelja na hrvatski jezik: Bijana Allaeia.

Knjiga je nastala pod pokroviteljstvom Veleposlanstva Islamske Republike Iran u Hrvatskoj (Zagreb).